

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa W. spółki z o.o. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o nałożenie kary pieniężnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 kwietnia 2016 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 października 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 października 2015 r., Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie wniesione przez W. sp. z o.o. (powód) od postanowienia Sądu Apelacyjnego z 31 sierpnia 2015 r., w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, z uwagi na brak wykazania przez pełnomocnika powoda zdolności postulacyjnej.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny ustalił, że do złożonego 9 września 2015 r. zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 31 sierpnia 2015 r. nie zostało dołączone pełnomocnictwo do reprezentowania powoda w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, wraz z jego odpisem dla strony przeciwnej oraz nie załączono dokumentu wykazującego umocowanie osoby udzielającej pełnomocnictwa do reprezentowania powoda. Zarządzeniem z 22

września 2015 r. Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika powoda do uzupełnienia ww. braków formalnych.

Sąd Apelacyjny uznał, że złożona w wyniku wykonania zarządzenia z 22 września 2015 r. kserokopia odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), uwzględniająca stan na 15 grudnia 2014 r. nie dowodzi uprawnienia członka zarządu W. S. do działania w imieniu powoda, w dacie udzielonego pełnomocnictwa, tj. 9 września 2015 r. W związku z powyższym zarządzeniem z 7 października 2015 r. Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych zażalenia przez złożenie odpisu KRS powoda we właściwej formie, aktualnego na dzień 9 września 2015 r.

W wykonaniu zarządzenia z 7 października 2015 r. pełnomocnik złożył kserokopię odpisu aktualnego z KRS powoda, przedstawiającą stan na dzień 12 sierpnia 2015 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego, nawet gdyby przyjąć, że złożony odpis z KRS, obrazujący stan na dzień zbliżony z dniem udzielenia pełnomocnictwa, stanowi prawidłowe uzupełnienie braków formalnych, to jednak złożenie ww. odpisu w formie kserokopii, niepoświadczonej za zgodność z oryginałem, nie stanowi prawidłowego wykonania zarządzenia z 7 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny zaznaczył, że przedstawiona w niniejszej sprawie kserokopia odpisu aktualnego z KRS, nieposiadająca mocy dowodowej w postępowaniu sądowym, z uwagi na brak poświadczenia jej za zgodność z oryginałem, nie może stanowić podstawy do uznania prawidłowości umocowania W. S. do udzielenia pełnomocnictwa w dniu 9 września 2015 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż uzupełnienia braków formalnych dokonywał profesjonalny pełnomocnik, pouczony o skutkach zaniedbań w tym zakresie, nie można uznać, że zarządzenie z 7 października 2015 r. zostało prawidłowo wykonane.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego wniósł powód, zaskarżając je w całości, wnosząc o jego uchylenie i nadanie zażaleniu stosownego biegu. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 1 k.p.c., polegające na odrzuceniu zażalenia, ponieważ kopia odpisu KRS nie była poświadczona, chociaż w aktach sprawy znajdują się dwie poświadczane takie kopie, w tym dołączone do skargi kasacyjnej, w ich treści nie

ma żadnych różnic, co prowadzi do zasadnej oceny, iż osoba, która podpisała pełnomocnictwo jest uprawniona do działania w imieniu spółki, zaś żądanie Sądu by przedłożyć odpis KRS po raz trzeci uznać należy za zbyt formalistyczne.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie ma uzasadnionej podstawy. Przypomnieć należy, że zostało wniesione w związku z odrzuceniem przez Sąd Apelacyjny arszawie postanowieniem z 31 sierpnia 2015 r., skargi kasacyjnej powoda, ponieważ fachowy pełnomocnik występujący w imieniu powoda po raz pierwszy na etapie postępowania kasacyjnego nie złożył żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że osoba, która udzieliła pełnomocnictwa była w dacie jego udzielenia uprawniona do działania w imieniu powoda. Zaskarżonym obecnie postanowieniem z 29 października 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda na postanowienie z 31 sierpnia 2015 r., ponieważ fachowy pełnomocnik powoda, mimo stosownego wezwania przez Sąd drugiej instancji, nie wykonał zarządzenia tego Sądu z 7 października 2015 r. i nie wykazał należycie umocowania osoby udzielającej mu pełnomocnictwa w imieniu powoda do reprezentowania go w postępowaniu zażaleniowym.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd drugiej instancji obszernie oraz z przytoczeniem szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego (podzielanych w pełni przez obecny skład) wyjaśnił, dlaczego niewierzytelny odpis z KRS nie może zostać uznany za dokument wystarczający do umocowania pełnomocnika do działania w imieniu strony. Okoliczność, że w aktach sprawy znajdują się inne odpisy z KRS (wydane znacznie wcześniej, niż data udzielenia pełnomocnictwa), które świadczą o upoważnieniu osoby podpisanej na pełnomocnictwie do jednoosobowej reprezentacji powoda, nie uprawniają do stwierdzenia, że powód właściwie wykonał zarządzenie Sądu Apelacyjnego z 7 października 2015 r. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 czerwca 2010 r., I CZ 33/10, LEX nr 1365604).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

kc

